

La tribuna

El que preocupa de veritat

Que ens expliquin per què en dos anys hem passat de «nous rics» a ser «nous pobres»

JAUME

Bartumeu

El 25 de març, dilluns, el portal informatiu francès *Atlantico* penjava a la seva xarxa un interessant dossier. Es preguntava: ¿Per què França està més a prop d'una «caiguda grega» que Espanya o Itàlia?

La resposta era que, l'atur, la moral de les empreses, el consum i tots els indicadors de l'economia financera surten amb color vermell.

Atlantico preguntava: ¿El país està subestimant la gravetat de la situació?

Tres experts, el que a Andorra en podríem dir tres «entesos en la matèria» participaven en una taula rodona sobre aquesta qüestió.

Guy Martin, redactor d'*Agora*, una publicació en llengua anglesa sobre l'actualitat econòmica i financera, debatia amb **Jean-Paul Betbèze**, consultor que fins el 2012 ha estat director dels estudis econòmics de Crèdit Agricole SA i amb **Pascal de Lima**, economista i professor a l'École de Sciences Politiques de París que va publicar, el

setembre del 2012, un interessant treball, *Economie bancaire et croissance économique*.

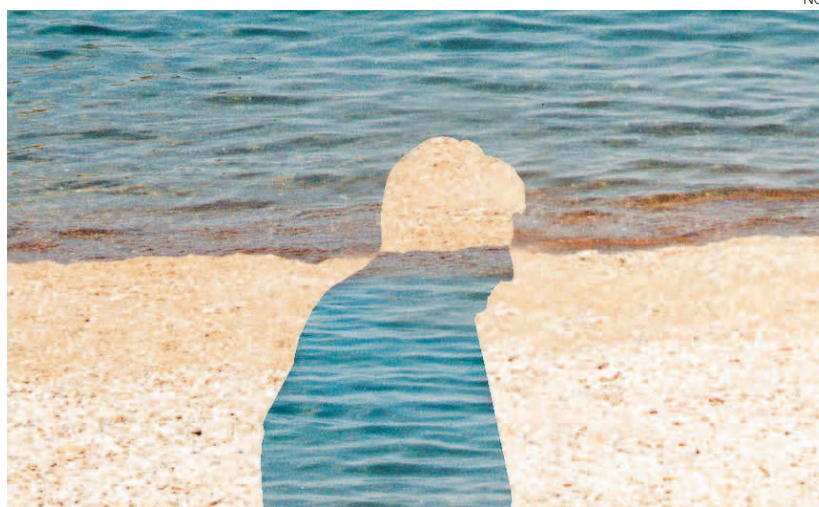
Una de les conclusions d'aquell debat és que la reducció de la despesa pública no pot ser lineal sinó que ha de ser selectiva.

Tot ha de ser global i els esforços els ha de fer tothom, en una lògica progressiva o degressiva, per mantenir la igualtat d'oportunitats.

A Andorra mentrestant fa setmanes que s'omplen pàgines amb declaracions i entrevistes sobre la necessitat de fer una «renovació» al PS quan resulta que la ciutadania té altres preocupacions.

LA DESOCUPACIÓ creixent, els desnonaments encoberts, una clara espoliació dels que, hipotecats fins al capdamunt, no poden fer front a les quotes del préstec, no són a l'agenda dels que ara veuen la finestra d'oportunitat per a fer realitat el seu somni: convertir-se en funcionaris de la política, ben descansats i millor pagats.

Els que pretenen ser polítics al servei de la societat han de donar resposta als problemes que de veritat preocupen a la gent i oblidar-se de sonsònies pretesament ideològiques, qüestions simbòliques, *aspavientos* gesticuladors i altres pèrdues de temps.

NOE

El que cal exigir al Sr. **Antoni Martí** i al seu govern dels millors és que ens expliquin per què en dos anys els andorrans i andorranes hem passat de «nous rics» a ser «nous pobres».

No pretenc afirmar que això sigui només ni principalment responsabilitat de DA, encara que al seu govern els correspon la brutal acceleració de les tendències més negatives en els darrers dos anys. L'origen es troba en l'acció dels catorze anys de governs liberals –del 1995 al 2009– i en

Els que pretenen ser polítics al servei de la societat han de donar resposta als problemes

el bloqueig que, del 2009 al 2011 van orquestrar aquells que no deixaren governar als socialdemòcrates i ara són a l'Executiu.

El que al capdavant preocupa a la gent que viu i treballa a Andorra no és pas si n'hi ha que fan PS fent llenya de tot el que els ha permès encimbellar-se on han arribat. El que de veritat pre-

ocupa a la gent és saber si hi haurà al·gú que des de plantejaments socialdemòcrates i progressistes els defensarà davant les retallades del poder de DA.

EL CONSUM de les famílies depèn dels seus ingressos nets disponibles. I no cal ser un premi Nobel d'Economia per a pronosticar que d'aquí al final no ja del 2013 sinó del 2014 és difícil pensar que millori la feina, creixin els salaris, baixin els impostos i les transferències públiques augmentin. Tot apunta doncs que no hi haurà, dissortadament, augment del consum.

Les previsions no són bones i no hi ha una força política alternativa a DA.

Això és el que preocupa

Un apunt final:

Tot just havia acabat de redactar aquesta tribuna quan ahir, cap a les 11 del matí, m'aturà una persona per l'avinguda Meritxell i, molt afectada, m'exposà els problemes que patia en no poder fer front a la quota de la seva hipoteca. Li vaig dir que acabava d'escriure un article parlant d'aquesta situació que, dissortadament, esdevé molt generalitzada.

Efectivament, això és el que preocupa. ≡

President del Grup Parlamentari Socialdemòcrata